

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

1.Mf.31.056/2023/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Felperesi képviselő iroda neve (Cím8 ügyintéző: dr. Kálmán Márton ügyvéd) által képviselt **Felperes** (Felperes lakóhelyének címe.) **felperesnek** a Alperesi képviselő iroda neve (Alperesi képviselő címe, ügyintéző: dr. Nagy Judit Csilla ügyvéd) által képviselt **Alperes** (Alperes címe) **alperes** ellen jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményei iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 14.M.70.093/2022/24. számú ítélete ellen a felperes által 25. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben, hogy a felperes terhén jelentkező eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 195.000 (százkilencven-ötezer) forint és ÁFA másodfokú perköltséget.

A 606.656 (hatszázhatvanhat-hatszázötvenhat) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Ítéleti tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás szerint a felperes 2016. október 13. napjától állt az alperes alkalmazásában, utolsó munkaköre Projekt neve projekt munkatárs volt. A felperes munkaköri feladatába tartozott, hogy az Benzinkút neve kutakról beérkezett rendeléseket felvigye a gépre, kiszedő listába tegye. Ezt követően másnap a kiszedő lista alapján munkatársával, Tanú6el a raktárból kiszedte a termékeket. A szerdai napon a szállítóleveleket készítette el és számlázott, engedély neve engedélyeket készített el. Ezen túl a felperes munkatársával együtt leltározást is végzett.

[2] Az Benzinkút neve töltőállomásokról az alpereshez beszállításra került két nagyobb értékű, használt kávégéppel. Ezeknek a kávégépeknek a kiszállítást kérte 2020-ban az Benzinkút neve, ekkor derült ki, hogy a kávégépek nincsennek meg, azokat a felperes és a Projekt neve Projekten dolgozó munkatársa nem rögzítette a rendszerben. Az alperes vizsgálatot rendelt el, és a vizsgálat idejére mentesítette a felperest és munkatársát a munkavégzési kötelezettség alól. A vizsgálat eredményeként a két kávégép nem került elő. A vizsgálatot az alperes 2021. január 29. napján lezárta, személyi felelősséget nem állapított meg, és 2021. február 2. napján kelt levelében tájékoztatta a felperest erről.

[3] Az alperes 2021. február 2. napján kelt és a felperessel február 5. napján közölt felmondással a felperes munkaviszonyát megszüntette. A felmondás indokolása szerint az alperes felülvizsgálta a Projekt neve projektet, az intézkedés keretében az alperes a feladat racionalizálása és a költséghatékonyság érdekében úgy döntött, hogy a beszerzéssel kapcsolatos feladatokat a beszerzési igazgatóhoz, míg a raktározással kapcsolatos feladatokat a raktáros munkakört betöltő munkavállalókhöz csoportosítja. Mindezek folytán a felperes munkaköre megszüntetésre került.

Kereset és ellenkérelem

[4] A felperes keresetében a munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeként 7.583.196.- forint elmaradt jövedelem címén járó kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[5] Hivatkozásképpen előadta, hogy a felmondás indoka valótlan és okszerűtlen. Ezt igazolja az alperes pénzügyi vezetője által 2021. február 4-5-én küldött e-mail, mely a felmondás indokát „mondvacsínálnak” minősítette. A felmondás indoka eltér attól, amit az alperes abban közölt, az alperes bármilyen oknál fogva is, de fel akarta mondani a felperes munkaviszonyát és ehhez valótlan indokot kreált. Ezt bizonyítja, hogy a felperes és munkatársa a felmondást megelőzően jelentős túlórákat végzett, valamint a beszerzési és logisztikai igazgató a 2020. december 3-i email üzenetében éppenhogy arról tájékoztatta a felperest, hogy a projekthez nem kaptak további, harmadik embert és vészeljék át ezt a hónapot. 2021. január 4. napjától Tanú5 lett a projektbe integrálva, akit a felperes tanított be.

[6] A felperesnek nem volt a feladata a raktárba bekerülő gépek bevételezése, ezért nem is tartozott felelősséggel azok nyomon követését illetően, leltárfelelősségi megállapodást sem kötöttek. A kávégépekkel kapcsolatos vizsgálatot az alperes 2021. január 29. napján lezárta, személyi felelősség nem került megállapításra. A gépek raktározási helyére az alperes bármely munkavállalója bemehet. A felperes a Projekt neve projekt munkatársi munkakörben nem kapott sem szóban, sem írásban munkaköri feladatmeghatározást és oktatást sem. Az áthelyezéskor Tanú6 tanította be, az ő irányításával végezte a munkáját. Abban az esetben, ha valóban hibázott volna a felperes, akkor az alperes megállapította volna a felelősségét a vizsgálata során, és az alperes felmondása nem a munkáltató működésével összefüggő okon alapult volna, hanem a munkavállaló munkaviszonnyal kapcsolatos lényeges kötelezettségének megszegése miatt azonnali hatályú felmondásnak lett volna helye. Az alperes így utólagosan indokokat kreált.

[7] A felperes és a felettesei között konfliktus volt a túlóra elszámolásokkal kapcsolatban, azonban amikor a felperes rögzítette a teljesített túlórákat, azokat köteles volt továbbítani a felettesének, Tanú4nak, aki azt ellenőrizte és kivétel nélkül elfogadta. Így a felperesnek kiemelkedően magas munkaidőn felüli munkavégzést kellett teljesítenie ahhoz, hogy az alperes stabil működése biztosított legyen. Hangsúlyozta, hogy a munkáját kiválóan végezte, míg az alperes hamis látszatát kívánja keltetni a felperes nem megfelelő munkavégzésének.

[8] Jól láthatóan egy bizalmatlansági folyamat indult el a két munkavállalóval szemben, mert a felfüggesztés alatt fedezték fel a készlet eltéréseket és aanyag készleg gazdálkodásra utaló nyomokat. Így a felperes munkavégzéssel és bizalBenzinkút nevesztéssel járó problémáira tekintettel döntöttek el a munkaviszony megszüntetéséről, ezért az átszervezés nem volt előre eltervezett intézkedés, gyorsan kellett cselekedni, amelyre azért volt szükség, mert az Benzinkút neve-vel való együttműködést és a Projekt neve projekt tovább működését biztosítani akarta az alperes.

[9] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hivatkozásképpen előadta, hogy a felmondás jogszerű, a felmondás indokolása valós és okszerű. A felperes Tanú6el együtt teljes körűen végezte a munkakörrel járó feladatokat, azaz a termékek beszerzésétől a kiadásig minden feladatot ellátott. Az átszervezés megvalósult, a Projekt neve projektben dolgozó két munkavállaló munkaviszonya ténylegesen megszüntetésre került. A felperes munkakörébe tartozó azon feladatok, amelyek a Projekt neve projekt beszerzéséhez kapcsolódtak, átcsoportosításra kerültek a beszerzési igazgatóhoz, a Projekt neve projekt kiadásával kapcsolatos feladatok pedig a raktáros munkavállalókhoz, míg a számlázás a vevőszolgálathoz került. Új munkavállaló felvételre nem került. A feladat racionalizálása megtörtént, és a költséghatékonyság is bizonyított. A felperes a pénzügyi vezető leveléből kiragadott egy részletet, a pénzügyi vezető a felperes által „mondvacsínált” indoknak nevezett indokra utalt csak vissza a felperes szóhasználatával. Egyébiránt a pénzügyi vezető nem vett részt az átszervezés folyamatában.

[10] A felmondás előzményei közé tartozott, hogy kiderült, hogy nagy értékű kávégépek nincsenek meg és a felperes és munkatársa még csak nem is rögzítette a rendszerben a kávégépek beszállításának megtörténtét. Az alperes vizsgálatot rendelt el, azonban a két kávégép nem került elő. Mióta megtörtént az átszervezés, a felperes által rendszeresen elszámolt túlmunka is megszűnt, mindez igazolja, hogy a túlmunkavégzés elszámolásával kapcsolatosan a felperes részéről visszaélés történt. A felperes azonban téved, amikor a döntést megelőző körülményeket tekinti a felmondás indokának. A munkáltatói döntést természetesen több körülmény előzte meg, ilyen az Benzinkút neve nagy értékű kávégépek eltűnése, a túlmunka elszámolásokkal kapcsolatban feltárt visszaessékok, valamint az, hogy a felperes munkavégzése felfüggesztésének az időtartalma alatt az alperes azt tapasztalta, hogy nemcsak hogy túlmunka nélkül, de még a felperes és munkatársa nélkül is kiszolgálásra kerülnek a Projekt neve shopok.

Az elsőfokú bíróság döntése

[11] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Idézve a tanúvallomásokból megállapította, hogy a bíróság nem vizsgálhatja az átszervezés célszerűségét, de annak valóságát igen. A becsatolt okiratokból és a tanúvallomásokból az elsőfokú bíróság megállapította, hogy „az Benzinkút neve nagy értékű kávégépek eltűnése, a túlmunka elszámolásokkal kapcsolatosan az alperes által feltárt visszaessékok, de az a tény, hogy a felperes munkavégzése felfüggesztése alatt az alperes azt tapasztalta, hogy túlmunka nélkül, Tanú6 nélkül is kiszolgálásra kerülnek a Projekt neve shopok, továbbá a felperes felmondását megelőző időszakban a COVID járványhelyzet alatt az alperesi cég bevételei csökkentek.” A fenti körülményeket az alperes úgy értékelte, hogy a Projekt neve projektben dolgozó két munkavállaló jogviszonyát megszünteti, munkaköri feladatait szétosztja az alperesi cég több szervezeti egységei között. Nem volt vitatott a perben, hogy a Projekt neve projekt mint szervezeti egység és a Projekt neve projekthez tartozó felperesi munkavállalók munkaköre megszüntetésre került, így a felmondás indoka valós, világos, okszerű.

[12] A joggal való visszaélés körében rögzítette, hogy annak megtörténtét a felperesnek kellett bizonyítania. A joggal való visszaélést megvalósító joggyakorlásakor a hátrány valójában valamely egyéni körülményhez kapcsolódik, pl. a munkáltató ellenszenvén, a munkavállalóval való véleménykülönbségen, konfliktuson alapul, az alá-fölérendeltséggel, a függőséggel, kiszolgáltatottsággal kapcsolatos, az okozott hátrányt az adott jogviszony hierarchikus jellege okozza. Nem alapos a felperes azon hivatkozása, hogy a felmondás indokolásában nem a valós indokok szerepelnek, mert ezen tényállítás a felmondás valóságosságának körében került megvizsgálásra és a visszaélésszerű joggyakorlást nem alapozza meg, továbbá a meghallgatott tanúk sem adtak elő olyan körülményeket, ami a felpereshez kapcsolható egyéni körülményt eredményezett volna. A felmondáshoz vezető tényállási elemek nem mutatták azt, hogy az alperes visszaélésszerűen élt volna a felmondás jogával.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[13] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetnek való helyt adást. Másodlagosan kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra és új határozat hozatalára. Hivatkozásképpen előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást nem megfelelően állapította meg, a bizonyítékok értékelését elmulasztotta, a jogi indokolás hiányos és a megállapított tényállásból is helytelen következtetéseket vont le.

[14] A tényállás megállapítása rendkívül hiányos amiatt, mert ugyan az elsőfokú bíróság a tárgyaláson meghallgatta az alperes ügyvezetőjét, a nyilatkozatából azonban kimaradt az az előadása, mely szerint abban az évben, amelyben a felperes munkaviszonya megszüntetésre került, három hónap alatt 50 millió forint veszteséget termelt az alperes. Kimaradt az is, hogy a felmondás időpontját megelőző 1-3 héten belül a felperes felelősségét hangsúlyozva jelentős, több millió forint összegű leltárhiányt állapított meg az alperes. Nem szerepel a tényállásban, hogy az alperes a túlóraelszámolás vonatkozásában csalással gyanúsította meg a felperest és az sem, hogy a kávégépek eltűnése miatt csak a felperes és Tanú6 munkaviszonyát függesztették fel. A Projekt neve projekt a felmondást követően nem szűnt meg, hanem tovább működött az alperesnél. Az ügyvezető elmondása szerint a felperes munkaviszonyának megszüntetéséről a túlóraelszámolással kapcsolatos visszaélés és a terhére rótt leltárhiány miatt döntöttek.

[15] Nem értékelte az elsőfokú bíróság, hogy a felperes munkaviszonyának megszüntetéséig a tárgyévből csak egy hónap telt el, ezzel szemben az alperes ügyvezetője már három hónap mérlegét is levonta. Nem szerepel a felperes meghallgatásának azon részlete, hogy melyek voltak a feladatai: a felperesnek nem volt feladata a beszerzés, mert azt Tanú6 végezte. Ez azért lényeges körülmény, mert a felmondásban az szerepel, hogy a felperes beszerzéssel kapcsolatos feladatait a beszerzési igazgatóhoz csoportosította az alperes, miközben az a felperesnek nem is volt feladata. Hiányzik a tényállásból a felperes és felettese közötti konfliktus leírása és az is, hogy a felperes nyilatkozata szerint az ügyvezető azt közölte vele 2021. január 15-én, hogy a kávégépek eltűnése miatt nem szeretnének a felperessel együtt dolgozni, mivel ezt a szívügyének tekinti Tanú4. Az ítéletből kimaradt a beszerzési és logisztikai igazgató azon nyilatkozata, hogy 2021. januárjában a felperes terhére rótt kávégépek eltűnése, hanyag készletgazdálkodás, készleteltérések, túlóra visszaélések vezettek ahhoz, hogy a felperes munkaviszonyának a megszüntetése mellett döntöttek.

[16] Tanú6 tanúvallomásában az ítéletben foglaltakkal szemben (25. bekezdés utolsó mondat) nem mondta azt, hogy szerinte nem a túlóra elszámolás volt az indoka a felperes munkaviszony megszüntetésének. Ez az alperes jogi képviselőjének az észrevétele volt. A tanú éppen ellenkezőleg azt mondta el, hogy szerinte a túlóra elszámolás és a készlethiány vezetett ahhoz, hogy őt és a felperest eltávolították az alperestől.

[17] A felperes nem mondott olyat Tanú3nak, hogy „mondvacsinált okból” történt a munkaviszonyának megszüntetése, ezt Tanú3 írta le az e-mailben. Az elsőfokú bíróság

továbbá nem értékelte a tanú vallomásakor azt, hogy a felperes felmondásának tartalmát ismerte. Ennek tükrében írta le az e-mailben, hogy az igazi magyarázat nem ismert számára. Ebből az a következtetés vonható le, hogy a felmondás nem a valós indokolást tartalmazta. Ebbe az irányba mutat az e-mail azon része is, hogy „ugyan sovány vigasz, hogy isten nem ver bottal”.

[18] A bizonyítékok értékelésénél nem elegendő, hogy az elsőfokú bíróság a felek és a tanúk tárgyaláson tett nyilatkozatát részben átmásolja az ítéletbe. Ez abból is kitűnik, hogy az ismertetésnél egyes szám első személyben fogalmaz a bíróság. Az elsőfokú bíróság csupán bemásolta, de nem mérlegelte a nyilatkozatokat, mellyel sérült a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdése. Ha a bíróság úgy dönt, hogy a felek és a tanúk nyilatkozatait ismerteti az ítéletben, akkor azt minden lényeges részletre kiterjedően kell megtenni, nem pedig kiragadva egy-egy részletet. Az ítéletből azt is nehéz megállapítani, hogy hol végződik a tényállás ismertetése és hol kezdődik a jogi indokolás. A [15-27.] bekezdésig olyan fél- és tanúnyilatkozatok olvashatóak, amelyek jogi értékelése elmarad a bíróság részéről és amúgy is a tényállás részét kellene képeznie. Az ítélet [29.] bekezdésében az elsőfokú bíróság valamiféle következtetést igyekszik levonni, de egyrészt az indokolás értelmetlen, másrészt annak érthető második fele a feltárt tényállással ellentétes. A jogi indokolás ezen része formai hiányosságban szenved és nyelvtanilag sem értelmezhető, melyre tekintettel az indokolás a Pp. 380. § c) pontja alapján felülbírálatra alkalmatlan. A [29.] bekezdés utolsó mondata is részben hiányos és értelmetlen.

[19] Az elsőfokú bíróságnak téves az a megállapítása, hogy „nem volt vitatott a perben, hogy a Projekt neve projekt, mint szervezeti egység és a Projekt neve projekthez tartozó felperesi munkavállalók munkaköre megszüntetésre került”. Mind a kettő vitatott volt a felperes oldaláról, de az alperes sem állította, hogy a Projekt neve projekt megszűnt. Tanú4 tanú nyilatkozatában elmondta, hogy a Projekt neve projekt megmaradt, jelenleg is működik. Az alperesi törvényes képviselő ugyancsak elmondta, hogy a Projekt neve projekt nem szűnt meg, hanem a tevékenységet két ott lévő raktáros vette át. A Projekt neve projekt megszűnésére vonatkozó bírói megállapítás abszolút téves, de kétséges az is, hogy a felperes munkaköre, vagyis a Projekt neve projekt munkatárs munkakör megszűnt-e. A munkakör megszüntetését cáfolja Tanú4 igazgató 2020. december 3-i e-mailje, mely szerint a Projekt neve projektben 2021. január 4-i munkakezdéssel új munkavállaló állt munkába Tanú5 személyében, akit a már ott dolgozó felperesnek és Tanú6nak kellett betanítania. Tanú5 minden jogosultságot megkapott, vagyis kétségtelenül Projekt neve projekt munkatársi feladatokat kellett végeznie és ebbe kellett betanulnia, amit ő maga tanúként is elismert.

[20] Az ügyvezető 2020. december 18-i e-mailjében elismerte a felperes és munkatársa lelkiismeretes és kifogástalan munkavégzését és még pénzjutalomban is részesítette a felperest. Ekkor még fel sem merül, hogy túl sok lenne a felperes fizetése.

[21] Az alperes ügyvezetőjének nyilatkozata ellenére a cég hasznai, bevételei nem csökkentek a Covid járványhelyzet miatt, hanem éppenhogy növekedtek. Ezt alátámasztja az

ügyvezető 2020. december 18-i e-mailje, valamint a www.e-beszamolo.hu oldalról elérhető adatok is.

[22] Az elsőfokú bíróság megállapításával ellentétben a problémák abszolút a munkáltató és a munkavállaló közötti véleményeltérésen és személyes konfliktuson alapultak. Ezt alátámasztotta az ügyvezető, Tanú4, Tanú6 és Tanú7 tanúvallomása is. A személyes konfliktus a felperes és az ügyvezető, valamint Tanú4 között állt fent 2020. decemberétől kezdődően. A kiváló munkavégzés elismerésének és az év végi jutalomosztás tényének a kérdése azért lényeges, mert az elsőfokú bíróság elfogadta azt az alperesi érvelést, hogy amikor a felperes és munkatársa a munkavégzés alól fel voltak függesztve 2021. január 11-15-ig, az alperes számára akkor derült ki, hogy az említett két tapasztalt munkavállaló nélkül is – akiknek a munkáját az ügyvezető három héttel korábban még kiválónak és lelkiismeretesnek minősítette – gördülékenyen halad a Projekt neve projektbe tartozó feladatok ellátása és nélkülük is működik a projekt. Ez életszerűtlen. Az elsőfokú bíróság nem adott számot az ítéletben arról, hogy miért nem fogadta el a felperes azon érvelését, hogy a felmondásban közölt indokok helyett más okok, a felperes és az alperesi cég vezetősége közötti egyre növekvő számú konfliktusok, vagyis a túlóra elszámolások, a több millió forint értékű készlethiány és a nagy értékű kávégépek eltűnése együttesen vezetett a felmondás közléséhez. Elmulasztotta azt is figyelembe venni, hogy a túlóra elszámolással kapcsolatos problémák már 2020. decemberében jelentkeztek, 2021. január 11-én a kávégépek rejtélyes eltűnése miatt került felfüggesztésre a felperes és 2021. január 11-16. közötti leltározás eredményeképpen több millió forint leltárhiány került megállapításra, ami miatt egyértelműen a felperest tették felelőssé. Meglátása szerint ezen okok miatti bizalBenzinkút neveesztéssel járó problémákra tekintettel döntött úgy az alperes, hogy a Projekt neve projektbe tartozó munkát át kell szervezni. Az eredetileg raktárosi pozícióból átcsoportosított Tanú5 betanítási időszaka csak néhány munkanapra tehető, így egyedül rá a teljes projekt ellátását nem lehetett bízni, ezért történt az átszervezés és a munkaköri feladatok megosztása, mely szükségszerű lépés volt az alperes részéről, de nem a felmondás indokolásában írt feladat racionalizálás és a költséghatékonyság növelése volt a felmondás valódi indoka.

[23] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Hivatkozásképpen előadta, hogy az elsőfokú bíróság részletes bizonyítást folytatott le, amely alapján a tényállást megfelelően és kellő részletességgel állapította meg és a vonatkozó jogszabályok alapján helyes következtetést vont le, a bizonyítékokat helyesen mérlegelte. A felperes fellebbezésével ellentétben az ítéletnek nem kell tartalmaznia teljeskörűen a tanúvallomásokat. A felperes fellebbezésében folyamatos csúsztatásokkal támasztja alá tényállításait, kiragadja a tanúvallomásokból azokat a részeket, amelyek számára szerinte kedvezőek és csak ezeket hajlandó értelmezni.

[24] A felperesi munkakör megszüntetéséhez több körülmény vezetett, ezeket a körülményeket az alperes az elsőfokú eljárásban részletesen előadta és bizonyította, ezek a következők voltak: az alperes veszteséges termelése, az eltűnt kávégépek, a megalapozatlanul elszámolt túlórák, a készlethiányok és annak felismerése, hogy a felperes és Tanú6 nélkül is ki tudja az alperes szolgálni a Projekt neve shopokat. A felperesi munkakör megszüntetésre került, miként a Projekt neve projekt, mint szervezeti egység is megszüntetésre került. A

felperes munkaköri feladatai több szervezeti egységhez kerültek átcsoportosításra. Ezeket a tényeket az alperes az elsőfokú eljárásban bizonyította.

[25] A felperes összefoglalja a Projekt neve projektet a Projekt neve projekt szervezeti egységgel. A Projekt neve projekt az Benzinkút neve benzinkutakon üzemelő Projekt neve shopok kiszolgálását jelenti. Ezt korábban az alperes egy elkülönített szervezeti egységben, a Projekt neve projekt szervezeti egységben működtette két munkavállalóval, a felperessel és Tanú6el. Ez a szervezeti egység azonban megszüntetésre került a két munkavállaló munkaviszonyával együtt. A felperes munkaköri feladatai szétszétválasztásra kerültek több szervezeti egység több munkavállalója között. A Projekt neve projekt szervezeti egység munkahelye, az iroda bérlőnek kiadásra került, más munkavállaló sem került oda elhelyezésre. Tanú5 valóban elkezdte a betanulást a Projekt neve projekt szervezeti egységénél, ő lett volna a szervezeti egység harmadik munkavállalója, ezt a folyamatot azonban a fent ismertetett körülmények megszakították. A felperes kihagyta a fellebbezésből, hogy Tanú5 a tanúvallomás keretében a felperesi jogi képviselő kérdésére elmondta, hogy „amikor a felperesnek megszűnt a jogviszonya, ezeket az újonnan tanult munkaköri feladatait nem kellett ellátni, hiszen szétszétválasztották a feladataikat”. Tanú3 tanúvallomásában továbbá elmondta, hogy „nem az én véleményem volt az, amit az e-mailben leírtam, hogy „mondvacsínált okból” hanem a felperes szavait idéztem”.

[26] A felperes a másodfokú eljárásban új tényre már nem hivatkozhat, így az alperesi éves beszámoló adataira sem. Mindazonáltal a felperes által a kiragadott adatokból levont következtetése téves, egyrészt mert összefoglalja az eredmény és az árbevétel fogalmakat, másrészt pedig azért, mert a munkaviszony megszüntetést követő körülmények a perben nem értékelhetők.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[27] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[28] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, az alapján a tényállást nagyjából helyesen állapította meg és helyes az érdemi döntése is, melyet a másodfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján – a tényállás és a jogi indoklás kiegészítésével – helyben hagyott.

[29] A másodfokú bíróság szerint részben alapos a felperes fellebbezése a tényállás hiányosságára vonatkozóan, azonban nem mindenben. A Pp. 346.§ (4) bekezdése előírja, hogy az indoklás a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indoklást tartalmazza. A tényállást a bíróságoknak

a szükséges mértékben kell rögzíteni. E körbe az alperes gazdálkodására vonatkozó körülmények nem tartoznak bele, miután azt a bíróság nem vizsgálhatja. A hosszú évek óta következetesen érvényesülő bírói gyakorlat szerint a felmondási ok vizsgálata nem jogosítja fel a bíróságot arra, munkáltató vezetésének körébe tartozó olyan kérdések eldöntésébe is beavatkozzék, amelyek a munkaügyi jogvita keretein kívül esnek (MK. 95.). Ugyanakkor a másodfokú bíróság szerint a tényállás kiegészítésre szorul a felmondáshoz vezető körülmények és a Projekt neve projekt kapcsán is.

[30] Az alperes fellebbezésében továbbá megalapozottan hivatkozott arra is, hogy a jogi indoklás hiányos, illetve az kiegészítésre szorul. Ugyanakkor ez nem volt az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabálysértés, a másodfokú bíróság a jogi indokolást kiegészítette és így a másodfokú eljárásban a hiányosság orvosolható volt.

[31] Az alperes a felmondást a munkáltató működésével összefüggő okra alapította, még hozzá arra, hogy a felperes munkaköre a munkaköri feladatok más munkavállalókkal történő szétosztásával megszüntetésre került. A felperes vitatta a felmondás indokának valóságát és okszerűségét, de joggal való visszaélést is állított arra hivatkozással, hogy a felmondás tényleges oka a felperes állítólagos kötelezettségszegése: a két kávégép eltűnése, mellyel kapcsolatban az alperes ugyan megállapította, hogy az eltűnésért a felperes nem felelős, mégis amiatt szüntette meg a felperes munkaviszonyát, továbbá a készlethiányok és a túlóraelszámolással kapcsolatos vita. Az alperes így utólagos indokot kreált a munkavállaló állítólagos nem megfelelő munkavégzésére.

A felmondási indok valósága és okszerűsége

[32] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes munkaköri feladatait a felperes elmondásának megfelelően rögzítette: a felperes munkakörébe tartozott – saját előadása (2021. október 5-i beadvány) és személyes meghallgatása szerint is – a külföldről beérkező áruk engedély neve engedélyének elkészítése, a megrendelt termékek kisorsolása, azok összekészítése, a szállítólevél kiállítása és számla elkészítése, illetve a selejtezés, készletgazdálkodás. A felperes munkaköre tehát részben raktári, részben adminisztratív jellegű feladatokat foglalt magába.

[33] A felperes mindösszesen azt vitatta, hogy feladata lett volna a beszerzés is. E körben Tanú4 tanú és az alperesi ügyvezető elmondta, hogy a felperes Tanú6el közösen intézte a beszerzési feladatokat, a felperesnek is a munkaköri feladatai közé tartozott a beszerzés. A másodfokú bíróság szerint ugyanakkor ezen részfeladat különösebb relevanciával nem bír a perben, a felperes által is elismert munkaköri feladatok bizonyított szétosztása folytán.

[34] Az alperes a rá háruló bizonyítási érdeknek eleget téve bizonyította a felmondási indok valóságát és annak okszerűségét. A tanúvallomások alapján egyértelműen megállapítható, hogy nem a Projekt neve projekt maga, hanem a Projekt neve projekt nevű szervezeti egység szűnt meg: az ott dolgozó két munkavállaló (a felperes és Tanú6) munkaviszonyát megszüntették, munkaköri feladataikat pedig szétosztották a beszerzés, a vevőszolgálat és a raktári munkavállalók között, a továbbiakban így kerül ellátásra a Projekt neve projekt. A harmadik munkavállalót, Tanú5et a betanítást követően nem Projekt neve projekt munkatárs munkakörben, hanem raktárosként foglalkoztatták tovább. Az átszervezés módját és mikéntjét alátámasztotta az alperesi törvényes képviselő személyes előadása, Tanú4, Tanú2, Tanú5 és Tanú3 tanúvallomása: a tanúk megerősítették, hogy a felperes és munkatársa munkakörét a raktározással kapcsolatban a raktárban dolgozó kollégák vették át, a beszerzési feladatokat Tanú2, a számlázással, reklamációkkal kapcsolatos feladatokat pedig az ügyfélszolgálat vette át. A tanúk azt is elmondták, hogy még a Projekt neve projekt irodahelyiségét is másként hasznosítja az alperes, mert az ki van adva albérletbe. Ugyancsak igazolta a feladatok szétosztását Tanú5 tanúvallomása, aki elmondta, hogy amikor a felperesnek megszűnt a jogviszonya, az újonnan tanult munkaköri feladatait nem kellett ellátnia, szétosztották a feladatokat. A kisedést, mint raktári munkát a továbbiakban ő látja el.

[35] A fentieket tulajdonképpen a felperes saját előadásában sem vitatta: a felperes saját előadása szerint is (2021. szeptember 20-i beadvány) további öt embernek lett átcsoportosítva azon munkakör, melyet korábban a felperes és munkatársa végzett.

[36] Mindezek alapján egyértelműen megállapítható, hogy a felmondás indoka valós, a Projekt neve projekt szervezeti egység megszűnt, a felperes és munkatársa munkaköri feladatai szétosztásra kerültek: a raktározási feladatokat a raktárhoz rendelték, a beszerzési feladatokat a beszerzési igazgatóhoz, míg a számlázással, reklamációkkal kapcsolatos feladatok a vevőszolgálathoz kerültek. Új munkavállaló felvételére nem került sor Projekt neve projekt munkatárs munkakörbe, Tanú5 sem ebben a munkakörben dolgozott, hanem raktárosként teljesítette a Projekt neve projekttel kapcsolatos raktározási feladatokat.

Joggal való visszaélés

[37] A hosszú idő óta következetesen érvényesülő bírói gyakorlat szerint a jogszerű felmondás sem méltányosságból, sem pedig olyan körülményekre tekintettel nem lehet hatálytalanítani, amelyek a munkaügyi jogvita keretén kívül esnek (például hogy nem volt célszerű a vállalat átszervezése). Az MK. 95. számú állásfoglalás szerint a jogbiztonság követelményeiből az is következik, hogy a felmondási ok vizsgálata nem jogosítja fel a bíróságot arra, hogy a munkáltató vezetésének körébe tartozó olyan kérdések eldöntésébe is beavatkozzék, amelyek a munkaügyi jogvita keretein kívül esnek. Helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság arra, hogy olyan felmondás esetén pl. amelynek indokolása arra hivatkozik, hogy a munkáltatónál történt átszervezés miatt a munkavállaló munkaköre megszűnt, a munkaügyi jogvitában nem lehet vizsgálni, hogy a megtörtént átszervezés célszerű volt-e.

[38] Helytálló az az alperesi hivatkozás, hogy a döntést megelőző körülmények és a felmondás indoka két külön kérdés, az előbbi csak joggal való visszaélés esetén releváns. A felperes hivatkozása alapján arról kellett állást foglalni, hogy joggal való visszaélést valósít-e meg, hogy az átszervezés és a felmondás előzményei közé tartozott a rendkívüli munkavégzéssel való visszaélés felmerülése, a két kávégép eltűnése, a nagy értékű leltárhiány, de a felmondás indoka nem ez, hanem átszervezés.

[39] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy joggal való visszaélés nem volt megállapítható.

[40] A felperes személyes meghallgatása során is elmondta, hogy az alperesi részéről felmerült, hogy hogyan tegyék költséghatékonyabbá a szállítást, az ügyvezető is erre vonatkozó kérdéseket tett fel neki. Az ügyvezető ugyancsak ezzel egyezően nyilatkozott, hogy a Covid idején szerették volna a költségeket csökkenteni és ezt a többi tanú vallomása is alátámasztotta. Az alperes költségcsökkentési, racionalizálási szándéka tehát egyértelműen igazolt, a felperes saját elmondása alapján is.

[41] A felperes által hivatkozott túlóra elszámolással kapcsolatos vita az alábbi volt: a felperes saját előadása szerint Tanú4nal hármasan volt egy olyan megbeszélés, amikor az volt a megállapodás, hogy mivel nem tud nekik annyi munkabért fizetni, amennyit szeretne, ezért írják azt túlóraként és ezzel tudják kompenzálni, hogy sokkal többet dolgoznak. 2020. novemberében azonban egy megbeszélésre hívták őket és akkor ott közölték, hogy megnézték a videofelvételen, hogy túlzott óraszámokat, túlóraszámokat írtak be. Ekkor elmondták a vezetőjükkel kötött megállapodást, amit azonban a vezető nem támasztott alá. „Itt az volt a probléma, hogy a mi fizetésünk magasabb volt, mint a többi dolgozóé, de azt senki nem vette figyelembe, hogy mi többet is dolgozunk. Lényegesen többet, mert egy egész projektet vittünk ketten”. A történetet a felperes munkatársa, Tanú6 is megerősítette tanúvallomásában, elmondta, hogy „lényegében, számos dolgunk volt, ami kicsit kiverte ott a biztosítékot. Először volt egy túlóra pénzes dolog, amire ők azt mondják, hogy nem jól számoltunk el, így volt megállapodva Tanú4nal. Azután jött a kávégépes dolog.” A tanú azt is elmondta, hogy „Tanú4nal volt egy szóbeli megállapodásunk, hogy ő nem tud fizetést emelni nekünk, mert mi ott elvileg ott mi sokat keresünk, túlórával tudja ezt kompenzálni. Tehát ő mindig hozzáírt vagy hozzáírtunk mi valahány túlórát és ő azt elszámolta a Tanú1ék felé.... Utána ez kiderült, a Tanú1ék rájöttek erre és ebből lett egy nagy baj, hogy mi csalunk a túlórával. Ez után bevezették a kártya lehúzást, mindig húzni kellett a kártyánkat, ami egy hónapig ment és aztán annak vége lett”.

[42] Megállapítható, hogy 2020. novemberében az alperes számára kiderült, hogy a felperes és munkatársa valós munkavégzés nélküli túlórákat jelentett le, de ennek – a felperes elmondása szerint is – csak az lett a jogkövetkezménye, hogy mágneskártyát kaptak a munkaidő rögzítésére, illetőleg elvonták tőlük az év végi jutalmat, majd annak 50%-át az

alperesi ügyvezető döntése alapján mégis kifizették 2020. decemberében (14.M.70-093/2022/12. számú jegyzőkönyv).

[43] Az alperesi törvényes képviselő, valamint a meghallgatott tanúk vallomásából kitűnt, hogy a két kávégép hiánya kapcsán az Benzinkút neve kutak részéről nagyon negatív visszajelzések érkeztek. Indult egy vizsgálat, melynek során anyag készletgazdálkodásra és nagy értékű készlethiányra derült fény, a becsatolt leltározási jegyzőkönyv szerint 5.950.372 forint volt a hiány. Az alperesi ügyvezető igazgató továbbá elmondta, hogy a felfüggesztés ideje alatt kiderült, hogy a normál raktárosok is el tudják végezni a felperes és munkatársa munkáját, ugyanúgy működött ez a rendszer, a túlóra az egynegyede vagy egy harmada sem volt annak, amit a felperes és munkatársa korábban elszámoltak. Mindezek a körülmények vezettek ahhoz, hogy az alperes a költségracionálizálást végül átszervezéssel, a Projekt neve projekt szervezeti egység felszámolásával és a feladatok más szervezeti egységekre szétosztásával látta megvalósíthatónak. Nem minősül joggal való visszaélésnek, ha a munkáltató valamely szervezeti egység megszüntetése mellett dönt annak nem megfelelő működése folytán.

[44] Az alperes költségmegtakarítási, racionalizálási szándéka a tanúvallomások és a felperes előadása alapján is igazolt. Ténykérdés, hogy a túlórával kapcsolatos visszaélések felderítését követően az alperes nem szüntette meg a felperesek munkaviszonyát, hanem áttért a mágneses lehúzókartýára, sőt bár korábban nem akart számunkra jutalmat adni, mégis a jutalom 50%-át utalta nekik év végén. Ezt követően azonban a két nagy értékű kávégép eltűnt, melyet a szerződéses partner kifogásolt, majd nagy mértékű készlethiány derült ki. A felperes és munkatársa felfüggesztésének ideje alatt az alperes a Projekt neve projekt működtetését más formában problémamentesen meg tudta oldani. Mindezen fent ismertetett körülmények folytán az alperesben az a kép alakult ki, hogy a Projekt neve projekt szervezeti egység nem jól működik, azt racionalizálni kell és ezért került sor az átszervezésre. Ez nem tekinthető joggal való visszaélésnek. Lényegtelen az is, hogy az alperes az átszervezést mennyi idő alatt határozta el.

[45] A másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú bíróság eljárási illeték fizetésére kötelezte a felperest. A másodfokú bíróság a Pp. 383.§ (6) bekezdése szerint eljárva a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül, hivatalból határozott a le nem rótt illeték megfizetéséről. A másodfokú bíróság a Pp. 525. § (1)-(3) bekezdése alapján hivatalból vizsgálta a felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosultságát és megállapította, hogy annak jogszabályi feltételeit teljesítette. A felperes a munkavállalói költségkedvezmény megállapításáról és érvényesítésének szabályairól szóló 73/2009. (XII. 22.) IRM rendelet 1.§ alapján munkavállalói költségkedvezményre jogosult, a Pp. 95.§ (1) bekezdése alapján mentesül az eljárási illeték megfizetése alól.

[46] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a rendelkező részben szerint határozott.

Záró rész

[47] A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, melynek összege az alperes költségfelszámításán és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-án alapul.

[48] A fellebbezési illeték összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdésén alapul. A felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért a tárgyi költségfeljegyzési jogos perben a le nem rótt fellebbezési illeték megfizetése alól a Pp. 95. § (1) bekezdésére mentesül.

[49] Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdése kizárja.

Budapest, 2023. május 16.

dr. Vajas Sándor s.k.

dr. Kulisity Mária s.k.

dr. Kovács Edit s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró